

عنوان مقاله:

بررسی پیشبرد تکثیر جنسی و رویشی کور (Capparis spinosa L.) به منظور معرفی گیاه جدید برای احیاء مراتع
تخریب شده و ایجاد مراتع دست کاشت

محل انتشار:

دومین همایش ملی کشاورزی بوم شناختی ایران (سال: 1386)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسندگان:

مهدي رمضانی گسک - دانشجوی کارشناسی ارشد بخش مدیریت مناطق بیابانی دانشکده کشاورزی دانشگاه

نیلوفر بهبهانی - دانشجوی کارشناسی بخش علوم خاک دانشکده کشاورزی دانشگاه شیراز

مجید جامی الاحمدی - استادیار گروه زراعت و اصلاح نباتات دانشکده کشاورزی دانشگاه بیرجند

خلاصه مقاله:

با توجه به این که فرسایش شدید تهدیدی جدی برای پایداری کشاورزی ایران و منابع آب و خاک آن به شمار می آید، یافتن گیاهانی که بتوانند ضمن تحمل شرایط نامساعد مناطق در معرض فرسایش، پوشش خوبی برای محافظت از خاک ایجاد نمایند باید جزو اولویت های کشاورزی بوم شناختی قرار گیرد. از جمله مسائل مهم در گسترش این گیاهان، تکثیر و استقرار رضایت بخش این گیاهان است. در این رابطه آزمایش هایی در سال های 86-1384 در مورد تکثیر جنسی و رویشی کور، به عنوان گیاهی پوششی مرتعی صورت گرفت. در آزمون تکثیر جنسی از بذرهای رسیده استفاده شد. تیمارهای مختلف خراش دهی پوسته بذر توسط اسید سولفوریک غلیظ و سطوح مختلف اسید جیبرلیک GA3 اعمال گردید و صفات بنیه بذر (درصد، سرعت، میانگین روز و شاخص جوانه زنی، طول ساقه چه و ریشه چه و وزن ماده خشک گیاه چه) اندازه گیری شدند. در آزمون تکثیر رویشی از قلمه های نیمه خشبی برگ دار و بدون برگ با طول 15 سانتی متر استفاده گردید و قلمه ها با غلظت های مختلف هورمون اکسین (IBA و NAA) تیمار شدند و صفات درصد ریشه زایی، طول، تعداد، قطر و وزن خشک ریشه اندازه گیری شد. آزمون ها به صورت فاکتوریل در قالب طرح کاملاً تصادفی با 4 تکرار در تکثیر جنسی و 7 تکرار در تکثیر رویشی انجام شد. نتایج به دست آمده از آزمون تکثیر جنسی نشان داد گرچه خراش دهی برای جذب آب توسط بذرهای ضروری بود ولی به تنهایی برای جوانه زنی بذرهای کافی نبود. بالاترین درصد جوانه زنی (%60/2) در تیمار خیساندن بذرهای به مدت 30 دقیقه در اسید سولفوریک غلیظ و سپس خیساندن آن ها به مدت 90 دقیقه در اسید جیبرلیک با غلظت 200 میلی گرم در لیتر به دست آمد. بهترین ریشه زایی به ترتیب 67/1 و 61/4 درصد با استفاده از غلظت های 6000 و 9000 میلی گرم در لیتر اسید ایندول بوتیریک (IBA) در قلمه های برگدار کور حاصل شد. نتایج فوق در سطح 1% آزمون چند دامنه ای دانکن با شاهد تفاوت معنی دار داشتند. بر طبق نتایج به دست آمده، تحریک ریشه زایی در کور روشی سریع و موفقیت آمیز برای تکثیر این گیاه می باشد.

کلمات کلیدی:

کور، تکثیر جنسی، تکثیر رویشی، اسید سولفوریک غلیظ، اسید جیبرلیک، اسید ایندول بوتیریک، اسید نفتالین استیک، جوانه زنی، ریشه زایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/28296>

